Ч. 84 (255) Львів, пятниця, дня 31. марта 1916. Рік II.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Політична, економічно-суспільна й літературна ґазета.

Ціна примірника 7 сот.
На провінції 8 сот.
В занятих теріторіях 4 коп.

Виходить що дня рано кромі понеділка

Преосв. Сотер.

Із-за далекого моря наспіла нині сумна вістка. Ще один епископський престол остав сиротою.

Далеко від рідного краю, серед громадки вірних, що колись приневолена обставинами вибрала ся шукати щастя за далеким морем склонив голову на вічний сон американський епископ Преосв. Сотер Ортинський.

В особі покійного Владики втратила Україна одного з красших синів. а американські Українці втратили свого духового провідника.

Преосвященний Епископ Сотер Стефан Ортинський помер після короткої недуги на запалене легких в Філядельфії. Покійник родив ся 29 січня 1866 р. в Ортиничах біля Самбора. По укінченю наук вступив в р. 1884 до Чина О.О. Василіян, і тут в р. 1891 зістав висвячений на священика. Невдовзї потім став професором фільософії в Лаврові. В р. 1898 перенесений як місіонар до монастиря в Михайлівці, став в 1902 р. ігуменом сього монастиря і на тім становиску оставав аж до 1906 р. В р. 1907 іменований Епископом для північної Америки з титулом Епископа Давлійського, виїхав до Америки і дня 27. серпня обняв епископський престол.

Положенє його та праця серед невідомих йому обставин була незвичайно утруднена в наслідок підпольної роботи угорських москвофілів, що годовані рублями робили йому на кождому кроці трудности. З другої сторони й тамошні місцеві рим. кат. епископи глядїли на нього недовірчивим оком. Ізза сих причин його душпастирська робота не могла бути така, як се бажав Покійник, тим більше, що в многих адміністраційних зглядах був він залежний від місцевих епископів.

Та мимо всїх тих перепон Покійник ні на хвильку не зражував ся. Мимо завзятої аґітації зі сторони угорських москвофілів зістав він в р. 1912 іменований самостійним епископом Філядельфії. В тім році вилучено Америку зпід „Congregatio de propaganda fide“, а підчинено конґреґації Епископів (Congregatio Episcoporum). Від сеї хвилї міг Покійний Епископ розвинути ширшу душпастирську працю, яка при його вродженій енерґії заповідала якнайкрасші успіхи. Щоб викоріни ти москвофільство, оснував він ґазету для угорських Русинів в Америцї, заложив сирітський дім в Філядельфії та закупив площу під руховний семинар.

Безпосередно перед вибухом війни приїхав покійний Епископ з Америки до Львова, щоб тут спільно з Ексц. Митрополитом опрацьовати дальший плян своєї діяльности. В тій справі відбув він теж подорож до Будапешту. На жаль війна перервала дальшу Його діяльність.

І нині перший епископський греко-католицький престол в Америцї що стільки коштував заходів, остав сиротою.

Роздвоєнє в клюбі німецьких соціял-демократів.

У німецькій державі скоїли ся дві внутрішні події, якими під сю пору широко і живо займаєть ся публична опінія. Перша се несподівано світлий вислід четвертої воєнної позички, друга се розбитє великого клюбу німецьких соціяльно-демократичних послів, що перед війною в очах цілого світа був найвисшим виразом і плодом німецького орґанізаційного змислу і партійної карности.

Німецька преса ставить обі згадані події поруч себе заявляючи, що вислід воєнної позички, у якій брав участь цілий нарід можна уважати найкрасшою відповідю та запереченєм на слова відбитої від клюбу соціялістичної меншости.

Онодї подали ми ісі… виступленя, а радше виключеня з клюбу 18-ох німецьких послів, які заснували окрему орґанізацію.

Причиною того був виступ посла Газе, який виголошенєм пристрастної промови, виломив ся з під обовязуючої партійної карности, чого дальшою консеквенцією була фронда меншости.

Загальне обуренє викликав слідуючий уступ його промови:

„Сильний вал наших військ не може бути переломаний. Та досвіди зроблені в сій війні промовляють за тім, що й наше військо, мимо всїх подвигів, не поконає противників в такий спосіб, щоби їх кинути перед себе на коліна. І при кінци ймовірно не буде ні побіджених ні побідників“. — Послови Газе не дали докінчити промови.

Опісля клюб соціяльно-демократичних послів на своїх нарадах ствердив, що „довершено зломаня карности і віроломство“ в наслідок чого посол Газе і солїдаризуюча ся з ним меншість „втратила права випливаючі з приналежности до клюбу“.

Після тої ухвали „виключена“ чи „полишена прав“ меншість заснувала новий клюб „соціяльно-демократичної спільноти праці“. Клюб той числить 18 членів, а його президію становлять: Газе, Ледебур і Дітінґер. Так отже під сю пору в німецькім парляменті є два соціялістичні клюби, а по за ними стоять ще и дикі: Лїбкнехт і Ріле.

„Frankf. Ztg.“ уважає, що ціла ся подія не мати-ме великого значіня та не вплине не на хід воєнних ні парляментарних подій, хоть ворожа преса ликувати-ме з сього приводу.

„Berl. Tageblatt“ є тої гадки, що навіть красше сталось, що соціялістичний клюб „прочистив ся“, хоть саме роздвоєнє уважає не конче відрадним проявом, бо всяко розбитє партії на лївиці потягало за собою радше забагненє політичного житя чим поступ.

Самі соціялісти не годять ся в поглядах на цілу доконану подію. Одні привязують до неї велике значінє, инші уважають се за минуче.

„Vorwärts“ обстоює за тим, що роздвоєнє клюбу не є ще роздвоєнєм партії.

Натомість орґан соціялістичної більшости ствердже обережно роздвоєнє в самій партії і наводить, що й в инших краях вже перед війною соціяльно-демократичні табори були поділені.

Голоси краю.

З Добромиля:

Хто знає инші повіти, а порівнавби їх з нашим, то мусівби заплакати над Добромильщиною. І дійсно. Повіт сей як граничний з перемиською твердиною був операційним тереном для московських військ. І відступаючи перший раз з під твердині Москалї не щадили повіта, а вже не менше щадили, покидаючи його в друге.

Тож не диво, що повіт сей належить зачислити до найбільш знищених. Годї було думати в такі часи про хочби охорону майна не то про веденє господарства. Кождий шукав захисту, щоби хоч з житєм вийти ціло. Не було нікому опіки ні розради, бо всї майже без виїмку укр. інтеліґенти світські і священики одержали захист в... Талергофі. І коли вкінци висвободили наші війська повіт з під московської неволї, відітхнув народ. Зачав поволи вертати до своєї рілї, поправляти поруйновані господарства. Зачали поволи вертати з Талерґофу українські священики одержавши потвердженє письменне про вірність непохитну свою для австрійскої держави.

Здавалось попливе на ново повним руслом українське житє. Та годї. Подвійний обух був занадто сильний. Українська інтеліґенція світська пішла майже вся до війська, а священство вернувши до своїх пустїсіньких зруйнованих хат не було прямо в силї взятись до якої небудь суспільної роботи, тим більш, що зпомини з минувших днів занадто важким спомином лягло на душу. Не було кому навіть відживити на ново українських орґанізацій,

І ось консеквенція з того важкого положеня в повітї. Не зійшла в час пшениця, за то кинув ся габазь, та досить здорове зерно в його зародках.

(Кінець буде).

Світова війна

Солїдарність почвірного порозуміня.

ПАРИЖ. Вчера по полудни відбули союзники послїдне засїдане. Бріян подякував представителям держав за спільну працю. Збори прилучили ся до слів Бріяна, який впевнював про остаточну побіду.

Бріян висказав своє вдоволенє по причині легкого унормованя ріжних справ і заявив, що наколи нові питаня будуть вимагати спільної наради союзників, то найлїпше їх полагодить новий зїзд.

На нарадї ухвалено одноголосно:

Представителї коалїційних держав стверджують цїлковиту згоду в поглядах союзників і їх солїдарність, затверджуть всякі заряджeня в цїли вдержаня одностайного фронту. Тим розуміють спільне і згідне військове дїланє, котре запевнює умови між ґенеральними штабами, дальше згідність господарської акції, котрої орґанїзацію нарада упорядкувала, як також згоду диплъоматичної акції, котра дає запоруку твердої волї допровадити борбу аж до побіди спільної справи.

Правительства союзників рішають здїйснити в практицї солїдарність своїх поглядів інтересів на господарськім поли і поручають господарській нарадї, котра вкоротцї відбуде ся в Парижи, видати заряджeня, котріби могли причинити ся до здїйсненя тої солїдарности. Щоби усталити господарську акцію, котра має на цїли шкодити неприятелеви, колиб він хотів запровіянтувати ся, нарада рішила утворити в Парижи постійний комітет, в котрім усї союзники будуть заступленї! Нарада ухвалює провадити і дальше акцію через головне бюро фрахтів в Льондонї і вишукати чим скорше практичні середники, щоби рівномірно роздїлити тягарі поміж усїх союзників і запобічи дальшому підвисшеню фрахтів.

„Lokalanzeiger“ пише. Так часто вже по великих словах неприятель не брав ся до великих дїл, так що і та ухвала подиктована незломною жаждою знищеня нас, не видає ся нам дуже небезпечною. Судьба Европи рішить тя на поли великих битв.

Наколиби провідникам почвірного порозуміня справдї удало ся перевести спільно велику акцію, про що так довго мріють, так як уложили, то і на се ми приготовані,

З борб під Верденом.

„Berliner Lokal-Anzeiger“ доносить з Ціріху: Військовий кореспондент париського „Journal“ пише; Борби о підгіре „Мертвого Чоловіка“ і о судьбу о Малянкур і Откур приспорили Нїмцям користи на теренї. Нїмцї поновлюють систематично свої атаки. Не можна обманювати себе. Нїмцї не вдоволяють ся дотеперішними успіхами. Вони старають ся знищити французьку армію під Верденом.

З Базилеї доносять, що в пристанї Гавр на кількох анґлїйських панцирниках почали розбирати дня 17. с. м. великі корабельні армати, щоб їх перевезти до Вердену. За 14. днів мали вони бути на місци і розпочати свою дїяльність.

Аґітація Філїпеску.

З Букавешту доносять: Філїцеску від часу свого повороту з Росії відбуває безустанно збори і наради, на котрих складає справоздане зі своєї подорожі і набутих переконань, до котрих прийшов в часї тої подорожі. В найблизшу недїлю відбудуть ся в Букарештї великі народні збори, на котрих очікують великих демонстрацій.

Засуд шпіонів в Болгарії.

СОФІЯ. (Бол. аґ.). Воєнний суд видав засуд в процесї о шпіонажу. З 6 підсудних, обжалованих о шпіонажу під проводом б. російського атташе маринарки Яковлєва, двох, а то одного публїциста і одного купця увільнено, чотирох прочих, а то одного запасного офіцира, одного дневникаря і двох капітанів кораблїв Болгарського Товариства Плавби засуджено на доживотну вязницю. Один з капітанів є російським горожанином.

Небезпека страйку в Америцї.

НОВИЙ ЙОРК. Як зачувати, провідники 360.000 зелїзничників зголосять в четвер зелїзничим підприємствам жаданє підвисшеня платнї і зажадають відповіди д. 29 цвітня с. р. Зелїзничники грозять загальним страйком і відкидають з гори розємний суд.

Румунїя вижидає.

З Букарешту доносять: Румунські, військові круги дуже уважно слїдять за перебігом нової російської офензиви, веденої на двох крайних крилах великого фронту. Всї инші полїтичні подїї усунули ся на другий плян „Independence Roumaine“ пише: Росія в остаиє пробує свої сили. Півтора, а може два мілїони людий іде в поле, щоби викликати зміну воєнного положеня.

Голос сенатора Гумберта.

Послїдні резерви Франції. — Французька Рада краєвої оборони.

Сенатор Гумберт пише в „Journal“: Не без зворушеня довідав ся загал про покликанє під оруже кляси з р, 1878. Мимо на око уміркованого виконаня того розпорядка, маємо що раз менше резерви в людськім матеріялї.

Який край, так як Франція, поступив аж до остатка запасів здорових людий, покликуючи кілька разів до додаткового перегляду мущин звільнених з військової служби і не здібних навіть до помічничої служби? Який край покликав під оруже річники 1878 і 1917, людий старих та дїтий? Хто тілько вичерпав з нечисленного збірника населеня?!

Сенатор Гумберт взиває правительство, щоби щадило людський матеріял, бо в противнім разї рільництво, торговля і промисл упадуть безповоротно і кінчить словами: „Нехай про се памятають і наші союзники. Маємо надію, що нарада в Парижи займе ся тою справою. Франція працювала за усїх, нехай нинї усї працюють за Францію.

„Berliner Tageblatt“ доносить з Женеви: Як доносять з Парижа, скликано там засїданє найвисшої французької Ради оборони краю під проводом предсїдателя републики Поанкарого. Кабінетову Раду відложено.

Французи уступають з Солуня.

Предсїдатель болгарського Собранія Вачов заявив, що після віродостойних донесень з Атен, часть французького віська відїхала вже з під Солуня на французький фронт. Як зачувати з причини нїмецької акції під Верденом усї війська французькі повернуть з під Солуня до Франції. Самі Анґлїйцї не зможуть вдержати ся під Солунем і також відкличуть свої війська

Росіяни піднялн на своїм фронтї офензиву, щоби там прикувати нїмецькі війська, але така поміч для Франції замала, бо Росіяни мають там за мало сил. Дотеперішний розвій воєнних подїй дає предвидїти конець війни. Загальне положене залежить від подїй на заходї.

Французькі радикали проти правительства.

„Voss. Ztg.“ доносить: Орґан французьких радикалів „Rappel“ заявляє, що манїфест, котрий має оголосити партія радикалів французького парляменту, є за мало рішучий. Треба оголосити перед цїлим народом гріхи, яких допустило ся правительство.

„Rappel“ кінчить закликом, щоби не грати ся з народом. Справники надужитя нехай стануть на суд.

Нїмецький канцлер відкладає свою бесїду.

„Az Est“ доносить з Берлїна: Нїмецький канцлер заявив, що ізза дуже важних причин відложить свою бесїду, котру мав виголосити парляментї в справі підводних лодок. На засїданю буджетової комісії має дати канцлер тайні інформації в справі веденя війни підводними лодками.

Росія без поживи і мунїції.

З Петербурга доносять: Перший відділ державної Ради по розслїдженю причин, котрі відносять ся до недостаточної і усе не в пору достави воєнної мунїції, ухвалив зарядити слїдство в справі обвиненя, котре тяжить на б. мінїстрі війни Сухомлїнови і б. шефі адміністрації артилєрії ґен. Сенатор Кузьмин одержав від царя порученє перевести слїдство.

„National Tidende“ пише з Петербурга: Відомі вже є урядові справозданя про спис запасів збіжа в Росії дня 1. січня с. р. У купців було на складах 114 і пів мілїона пудів збіжа, у доставців 1203 мілїонів пудів. Правительство видало проєкт закона, який уповажнював би його викупити цїлий запас цукру, котрий находить ся у фабриках, банках і у купців так гуртівників, як і дрібних. Правительство задумує утворити цукрове бюро, котре займало би ся висилкою цукру на провінцію.

Французькі соціал.-демократи проти мира.

БЕРЛЇН (Ткб.). „Nord. Allg. Ztg,“ доносить: Служба іскрова з вежі Айфля доносить під датою 26. с. м. По донесеням дневників „Socialdemokraten“ і „Vorwärts“ посли з Брукселї і секретар міжнародного бюра Huysmans є готові за згодою сего бюра довести до зближеня соціялдемократів держав союза з нїмецькими соціялдемократами, щоб прийшло до конґресу, який застановив би ся над справою мира. Huysmans який перебуває в Парижи, оголосив в „Petit Parisien“ таку заяву: 1) міжнародне соціял-демократичне бюро робить все за згодою всїх інтересованих сторін. 2) Соціял-демократична французька партія противить ся всяким переговорам в цїли зближена з нїмецькими соц.-демократами. 3) Huysmnas сам є неприхильний всїм передчасним мировим пробам, а часописї „Socialdemokraten“ і „Vorwärts“ мильно інтерпретували його становисько.

Нове насильство супроти Греції.

Господарка Анґлїйцїв в Атенах.

З Атен доносять: Теперішне положенє Греції висунуло ся на перший плян. Недостаточні фінанси Греції не могли видержати тягару недовгої мобілїзації і воєнного приготованя. З сеї причини, а також по части і тому, що вигляди на позичку в Анґлїї не великі, грецькі власти зажадали частинної демобілїзації резерв, деякі річники уже відіслано домів. Рівночасно вислано до Льондону і Парижа грецького кн. Христофа, щоби розпочав переговори в справі позички. Заряджена демобілїзація в Греції мусїла викликати велике вражінє в коалїційних державах. Обіцяли отже гроші під такими услівями: 1) жадають димісії Скулюдіса, 2) розвязаня парляменту, 3) повороту Венїцельоза в склад правительства.

„Secolo“ доносить з Атен: Воєнний корабель анґлїйський висадив в Патрас моряків, а ті увязнили капітанів австрійського і нїмецького корабля. Кораблї були від початку розброєні і стояли на якорі в пристанї. Моряки хотїли також увязнити на улицї одного Нїмця механїка, але кількох мешканців міста і фандарми не допустили до сего.

В Піреї хотїли анґлїйські моряки силою забрати два грецькі пароходи, котрі були продані Анґлїйцям, але були змушені відвести пароходи до пристанї, тому що батерії почали стріляти з пристанї.

Дальше доносить „Secolo“ про инші подібні надужитя анґлїйських моряків, ізза чого мешканцї Атен дуже обурені.

На „ВЕЛИКОДНІ ДАРУНКИ“ для У.С.С.

жертви в грошах просимо посилати: „Дністер“ ч. кн. щадн. 9880.

НОВИНКИ.

— **Справи релігійні Українців.** „Pester Lloyd“ доносить, що дня 24 с. м. явила ся у князя-примаса Угорщини д-ра Черноха в Будапешті депутація Загальної Української Ради. Президент д-р Кость Левицький представив всесторонно релігійне положенє українського народа в Австрії і Росії який є в части гр.-кат., в части православний або рим.-кат. Він просив примаса щоби для римо-католицьких Українців делеґовано угорського епископа. Примас, який виказав велике обізнанє зі сею справою обіцяв, що коли доспіє до рішеня, він підіпре бажаня Українців. В склад депутації входили: п. Сінґалевич, російський дідич Маріян Маленевський, кустос Народного Музея в Будапешті і редактор д-р Стрипський і опат Водічка. Гр. кат. пряшівський епископ д-р Новак був минулої суботи на приватній авдієнції у Цісаря, яка тривала три чверти години. Епископ інформував Монарха про положенє в карпатских околицях, знищених московським наїздом. При сій нагоді представив епископ Цісареви ті розпорядки, які видав у своїй епархії, щоб вірний і льояльний нарід раз на все усунути з під впливу аґітацій православної церкви.

— **Провідник російських соц.-демократів про українське питанє.** „Ukr. Nachrichten“ довідують ся з Швайцарії: Провідник соц.-демократів Н. Ленік виголосив при кінци лютого бесіду на тему: „Будучий мир та національне питанє в Росії“. Він зазначив, що в Росії без огляду на вислід теперішної війни, мир не буде скорше заключений, доки не будуть заспокоєні всї національні культурні змаганя всїх націй Росії. Представивши положеня поодиноких народів, здержав ся Ленік над українським питанєм. Він вказав передовсїм на незавидне положенє Українців і їх змаганя так перед війною, як і під теперішну хвилю. Ленік бачить розвязанє українського питаня тільки в цілковитім відірваню України від Росії. Після думки Леніка кождий здорово думаючий чоловік мусить признати таку розвязку як одиноку, що веде до цїли. Не можна полишити 30 міліонового народа без його мови та рідної культури.

— **Австрійське правительство з підмогою для Волині.** Відрадним проявом прихильности властий волинського убогого населеня являєть ся розпорядок, котрим допускаєть ся жінки російських резервістів, чиновників, державних слуг і загалом усіх пенсіоністів до участи в державних запомогах. Від тепер жінка рос. салдата одержує 80 сотиків денно, а знов кожда дитина окремо 60 сотиків. Але ціла сума на кожду жінку з дітьми не може виносити більше ніж 30 К на місяць.

Про всіх пенсіоністів говорить ся загалом, що можуть дістати своє удержанє (können ihr Gehalt bekommen), о скільки очивидно своїм поведенєм покажуть ся гідними сього. Поданя мають бути звернені до австрійських окружних команд, а свідчити за тим мають війти, жандарми, по містах посадники (бурмістри). (ВСВУ).

— **До Українського Громадянства міста Львова.** Від 1-го до 8 го цьвітня будуть ходити по українських домах панночки і збирати датки грошеві і в натураліях як папіроси, полотна, чеколяди і книжки на Великодні дарунки для У. С. С. і жовнірів ц. к. армії. Панночки будуть мати леґітимації. — Укр. краєвий комітет Великодних дарунків.

— **Ревізії серед українських поміщиків.** З Полтави доносять до „Ukr. Nachr.“: при кінци минулого і початком сього року відбулись в полтавській ґубернії у поміщиків численні ревізії за їх симпатії до Українства. У одного з поміщиків сконфісковано: один образ з часів Петра Великого з українським написом, портрет Гетьмана Мазепи, етноґрафічну карту Буковини та українські підручники для народних шкіл в Галичині. Переведено також трус у заступника маршалка дворянства та члена полтавської ґуберньскої земської управи Е. М. Гайнка та у мирового судії П. П. Гайнка,

— **Комітет „Зелїзного лицаря“** звертаєть ся до властителів і мешканців м. Львова з просьбою, щоби з нагоди торжества відслоненя сего „Лицаря“ дня 2. цвітня с. р. прикрасили свої доми хоругвами.

— **З адресою на Бердичів.** Ц. і к. Рада шкільна краєва взиває Анастазію і Анну Литвиновичівні, щоби вертали до 6 недїль на посаду. — Мабуть вже не вернуть...

— **До історії вітчини.** Львівський суд краєвий признав що видана накладом і друком Венямина Мунка і Давида Рота гебрайська книжка „Хуміш“ містить в собі знамена злочину з § 58 ї переступства з § 305 — тому запорядив конфіскату накладу і заборонив її поширюванє.

— **Депутація з Боснї у Цїсаря.** Дня 28. с. м. прийняв Цїсар в Шенбрунї депутацію з Боснї і Герцеґовини, яка приїхала зложити монархови чолобитню. В склад депутації веденої шефом краю Сарковіцом входили м. и. епископи з Сараєва, Мостара, Банялюки, апостольський гр.-кат. адміністратор з Сараєва та инші визначні особи.

— **Фердинанд Фельнер** відомий архітект і шеф віденської будівельної спілки помер у Відни в 68 році житя. Фірма „Фельнер і Гельмер“ виконала була в своїм часї проєкт на український театр у Львові. Проєкт той справлений опісля професором Левинським до нинїшнього дня є ще лише — проєктом!

— **Відродженє Білорусинів.** Білоруська часпись „Гоман“ яка виходить в Вильнї від половини лютого с. р. обстоює за відродженєм білоруської мови, яка, як звісно була урядовою на Литві.

— **Виїзд князя Мірка до Відня.** Чорногорський князь Мірко, який як ми вчера доносили занедужав, має удатись небавом до Відня, щоб засягнути лїкарської поради у тамошних специялїстів.

— **Виплата ґажі австрійським полоненим в Італії.** При співучасти Тов. „Червоного Хреста в Австро-Угорщинї і Італії прийшло де умови між обома правительствами в справі виплати ґажі полоненим офіцирам, кадетам і жовнїрам.

Після сеї умови, яка входить в житє з д. 1. цвітня с. р. австрійські офіцири-полонені будуть одержувати висшу ґажу чим доси, а хоруняжі і кадети ґажу поручника, кадети-аспіранти 100 лїрів місячно, а жовнїрі ґажу після шаржі. Що до такої самої виплати ґажі австро-угорським полоненим в Росії, не можна було прийти до згоди з Петроградом.

— **Хрест воєнний для цивільних осіб.** „Wiener Zeitung“ оголошує статут „воєнного Хреста“ за цивільні заслуги. Його буде надавати Цїсар особам, які в теперішній війнї своєю дїяльностю і жертвенністю відзначились в цивільній службі. Статут установляє 4 кляси сеї відзнаки. Відзначені одержать декрет виставлений властю, яка поставила внесок на відзначенє. По смерти відзнака лишаєть ся при родинї.

— **Цукрові карти у Відни.** Апровізаційна комісія рішила домагатись у правительства підвисшеня місячної рації цукру на одну особу з $1^1/_4$ кґ. на $1^3/_4$ кґ. Робітники після сього домаганя малиб одержати на 28 днів $2^1/_2$ кільо.

— **Смерть заговірника на Архикняжу пару.** Оноді помер в вязниці у Віднї Недо Церович, один з головних заговірників на Архикняжу Пару в Сараєві. Після замаху товпа так сильно його побила, що від сього часу безнастанно недужав, а вкінци помер.

— **Люксусовий податок в Румунії.** Румунське правительство задумує впровадити податок при закупнї автомобілїв, прикрас та люксусових річий.

Бібліоґрафія.

— „Чекає нас велика річ“, написав Богдан Лепкий; виданє тов. „Просвіта“ ч. 378, Відень 1916. Ціна 50 сот. для членів 40 сот. Зміст: В боротьбі за волю. — Кальнишевський в неволї. — Привид Кальнишевського. — Порядок українських гетьманів. — Ілюстрації: Гетьман Хмельницький, І. Виговський, П. Дорошенко, Ів. Мазепа, П. Полуботок, К. Розумовський. Церков Кальнишевського Могила Кальнишевського, Козацьке військо у походї.

ОПОВІСТКИ.

Пятниця, дня 31. марта 1916.

Нині: 31. марта гр.-кат. Кирила, римо кат. Бальбіни.

Завтра: 1. цвітня гр.-кат. Хризанфа, римо-кат. Гуґона.

○ **Заходом товариства пань** під покровом Пречистої Діви Непорочно Зачатої відбудуть ся в семінарицькій церкві у Львові ул. Коперника 36. В днях 1. (субота), 2., 3., 4., 5., 6., 7. цвітня с. р реколекції для пань.

Порядок слїдуючий:

1. цвітня (субота) о год, 5. пополудни наука, по науці суплїкація.

2. цвітня (неділя) о год. 9. Служба Божа і наука,

3., 4., 5. цвітня о год. 5. пополудни наука, по науці суплїкація.

6. цвітня (четвер) о год. 4. сповідь.

7. цвітня (пятниця Благовіщенє Пр. Д. М.) о год. 8. торжественна Служба Божа, на котрій відбудесь спільне св. Причастіє і закінченє реколекцій.

○ **Концерт дівочої ґімназії Василіянок.** В неділю дня 2. цвітня відбуде ся заходом учениць дївочої ґімназії С. С. Василіянок, концерт в честь Тараса Шевченка в ґімназіяльній салї при улиці Потоцького ч. 95. Початок концерту о 5-ій годинї вечером.

○ **„Повітова Січ“ у Львові.** В суботу 1. цвітня 1916 о год. 7. вечір відограє драматичний кружок у власній салї при вул. Коперника ч. 5. (в подвірю): „Комедію про чоловіка, що редаґував хлїбороба“. Цїни місць: крісло І. р. 1·— К., II. р. 0·70 К., стоячі 0·50 К., для учеників і військових 0·30 К. Старшина просить Вп. членів, як також їх знакомих о чисельну участь. 3—3

○ Виділ Тов. „**Академічна Громада**“ ул. Панська ч. 11. запрошує всїх П. Товаришів на Звичайні Сходини, які відбудуть ся в пятницю (31. с. м.) о 5. год. по пол, На порядку деннім — між іншими дуже важними справами — реферат п. М. Велигорського на тему: „Правні домаганя українського студентства на львівськім унїверзитетї. Просить ся о як найчисленнійшу участь! 2—2

— „**Повітова Січ**“ у **Львові** Надзвичайні загальні збори товариства відбудуть ся в неділю 2. цвітня 1916 о год. 3. попол. у власнім льокалї вул. Коперника ч. 5. зі слїдуючим дневним порядком:

1) Звіт з діяльности і теперішнього стану товариства.

2) Вибір старшини.

3) Плян праці в товаристві.

Зазначує ся, що право голосованя і вибору будуть мали лише дійсні члени то є такі, що заплатять вкладку членську за цвітень 1916.

Підписані сподіють ся, що славні товариші і товаришки через громадну участь в сих зборах як також праці товариства сповнять свій обовязок супроти товариства і сих товаришів членів, які стоять під збруєю чи то в українськім Січовім Війську чи ц. к. армії і причинять ся до удержаня так потрібного у Львові товариства. — За старшину: Мих. Царевич, осавул, Ілько Матеїк за писаря. 3—4

Послідні вісти.

З ГОЛОВНОЇ АВСТРІЙСЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 30. марта 1916.

На російськім фронтї.

Місцями бої передних сторожий.

На італїйськім фронтї.

В околиці Ґориції йшли знова днем і ночю завзяті бої. Коло примістка з обох сторін значні сили взяли участь в бою. Наші війська полонили там 350 Італїйців, в тім 8 офіцирів. В відтинку високорівнї Добердо огонь артилерії є дуже оживлений. На височинах на схід від Сельц йдуть дальше бої о кілька ровів.

Ескадра наших гідроплянів обкидала обильно бомбами ворожі батерії коло устя Сдобби. В відтинках Фелля і Плєкен, на фронтї в Дольомітах і коло Ріви артилерійські бої.

На балканськім фронтї.

Нїчо нового.

Заступник шефа Генерального Штабу пільний маршалок-поручник Ф. Гефер.

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

На західнім фронті.

В околиці Lihons малий німецький відділ після короткого наступу на французьке становиско полонив капітана і 57 жовнїрів.

На захід від Мози кількаразові наступи Французів, приготовані сильним огнем, мали на цїли відзискати становиська на північний схід від Авенкур. Їх відкинено. В полудневo-східній части лїсу розгорілись завзяті бої рукопашні, які тривали і в ночи, аж вкінци ворог і там мусїв уступити.

Бої артилерії тривають дальше по обох сторонах ріки Мози з великою нагальністю.

Поручник Імельман в воздушнім бою на схід від Варайте застрілив дванайцятий з ряду анґлїйський біплян. Летунів ми полонили.

Бомба кинена ворогом на Мец вбила одного жовнїра, а кількох инших ранила.

На східнім фронтї.

На полудне від озера Нароч, Росіяни вчера покинули свої наступи. Їх артилерія там як і на захід від Якобштату і на північ від Видів була ще дуже діяльною. Коло Постав супокій.

На балканськім фронтї.

Нїчо нового.

Начальна управа армії.

ПЕТРОГРАД (Ткб.). Мінїстер війни Полїванов на власну просьбу звільнений зі своїх функцій. Його наслїдником є шеф інтендантури Шуваєв.

ПАРИЖ (Ткб.), Аскіт і Кіченер д. 30 марта виїдуть до Риму. Саляндра і Сонніно відїхали нинї.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Оголошеня.

Видає і відвічає за ред.: Д-р. Сидір Голубович. Друкарня А. Ґольдмана, Львів, ул. Сикстуська 12.